
Om spikerpistol og øks på St. Olavs hospital

PERSONLIGE OPPLEVELSER

KRISTIN HELSET

kristin.helset@stolav.no

Kristin Helset er overlege ved Avdeling for bryst/endokrinkirurgi ved St. Olavs hospital.

Forfatteren har fylt ut ICMJE-skjemaet og oppgir ingen interessekonflikter.

Jeg er snekker og står i en stige og legger ytterpanel på en vegg. Jeg bruker spikerpistol.

Sjefen kommer med en øks.

Se hva jeg har kjøpt i Amerika, nå skal du bruke baksiden av øksa til å slå spiker med.

– Nei, det vil jeg ikke, det er gammeldags.

Den var veldig dyr, du skal bruke den!

– Jeg ser med et halvt øye at den ikke egner seg. Jeg har snekret vegger i over 30 år.

Du må prøve, du kan ikke uttale deg før du har prøvd.

– Det vil jeg ikke, det ødelegger både plankene og bedriften.

De unge mennene klarer sikkert dette fint. Du er lite endringsvillig.

Mens jeg sov om natta, tok sjefen spikerpistolen min og byttet den med øksa.

Se så fint det går, dette klarer du bra.

– Det går slettes ikke fint, det går sakte.

Du blir raskere etter hvert, når du blir sterkere i armen. Vi skal evaluere etter fire uker.

– Den er altfor tung, og jeg bommer på spikrene.

Vi skal se litt nærmere på designet og utvikle den over tid.

– Jeg kan ikke bruke denne, gi meg spikerpistolen min tilbake!

Jeg har ansatt folk til å holde stigen, du skal få nye hansker.
– *Jeg skader plankene, det blir stygge hakk. Jeg må kaste den.*
Vi må regne med litt svinn.
– *Se så lite jeg klarer hver dag, dette må da gå utover økonomien til bedriften?*
Ja, vi må nok stramme inn på lønnsbudsjettet.
– *Hva har skjedd med plankene, denne er både for bred og for kort, ikke min i det hele tatt.*
Det gamle lagersystemet var utdatert, nå bruker vi nytt amerikansk system.
– *Og?*
Det ble litt rot med nummerering og sortering av planker, men lagerfolkene jobber med det.
– *Det gamle systemet var bedre, nå vet jeg ikke hvilken planke jeg skal ta først. Jeg hører at lagerfolkene har jobbet dag og natt uten å løse det. De er helt utslitt.*
Det vil ta lang tid før noen utenfor bedriften oppdager lagerproblemene våre. At noen planker blir for gamle, får vi bare leve med.
– *Nå har jeg fått senebetennelse i armen og blemmer i hendene.*
Ja, helsetilstanden din er bekymringsverdig, men husk at det går bedre om du er positivt innstilt.
– *Hvorfor hoper det seg opp med ferdige vegger, vil ikke kundene ha de lenger?*
Jovisst! Det er stor etterspørsel, men transport og logistikk sliter med å finne hvem som har bestilt dem, de kjører mange bomturer.
– *Nå har det gått sju uker. Gi meg spikerpistolen min tilbake! Dette går ikke lenger!*
Den var gammel og utdatert. Vi har ikke mulighet til teknisk vedlikehold på den lenger.
– *Det er løgn! Den brukes jo overalt i småbedriftene rundt oss uten problem. Den skal byttes ut der også snart.*
– *Hæh? De ser jo hvor galt dette går!*
De stoler på meg, øksa var så dyr at jeg ikke kan kaste den.
– *Hvorfor får vi ikke refusjoner fra hovedkontoret lenger?*
Noen små problemer på økonomi ...
– *Jeg klarer ikke dette lenger. Gi meg spikerpistolen tilbake!*
Det er umulig. Vi har anskaffet øks som brukes på mange byggefirmaer rundt i verden.
– *Det har jo gått helt galt alle steder som har gått over til øks.*
Vi må stå sammen i denne vanskelige situasjonen. Det avhenger av deg om vi får firmaet på fote igjen. Du må ikke si at du vil ha igjen spikerpistolen din mer, fordi det kan demotivere kollegaene dine til ikke å jobbe godt nok med øksa. Det er sikkert gode støtteordninger i fagforeningen din, der du kan få hjelp til å bearbeide følelsene dine rundt omstillingsprosessen på jobb.
